

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Vivendi modus austerus. n. 43.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

ris, & præcipuè tranquillitatem Conscientiæ: Et quod plerique, aut fere omnes qui hoc modo vocantur à Deo, æternam consequuntur salutem, cum talis vocatio numeretur inter signa Prædestinationis; Id quod ingentis est consolationis, non possum tamen mihi promittere securitatem, quia si non correspondero vocationi, non solum peribit mihi omnis fructus, sed seruiet maiori condemnationi, sicut Iudæ; vnde concipiam magnum timorem; quoniam quo status est altior eo casus est grauior. Perperidam etiam quàm casus sit facilis, quando ex tepiditate quacunque & incuria incipit quis indignus fieri, sicut lactæ literæ & Sancti nos docent: quapropter valde necessarium est non negligere paruos defectus, sed eos cauere & deslere tanquam si eilent magni.

Merito autem Christus Dominus in Euangelio vocat hoc genus beneficij *Centuplum*; verissimum enim est quod pro quacunque re bona quam relinquimus in mundo, recipimus in Religione aliam quæ valet *Centuplum* & amplius. Quæcunque consolatio spiritalis quam largiri solet Deus infimis suis seruis dici potest *Centuplum* & amplius, vti experientia discimus; quanto magis magni illi motus quos Deus magnis suis seruis communicat. Haud dubiè tam magni sunt pretij, vt dicere possint, cum Sancto Xauerio, videri Deum refundere velle in hac vita integram solutionem. Vocat præterea Christus hoc donum *Theaurum absconditum*; sicut enim is qui habet Theaurum absconditum est tam diues vt non sciat quantum habeat, ita omnes qui sumus Religiosi sumus tam diuites vt non sciamus quantas habemus diuitias, & vt sciamus opus est gratia particulari.

XXXXIII. Hæc meditabatur, hæc recolebat sapiens pius iuuenis, & magno cum ardore reddebat gratias Deo, non lingua solum & affectu, sed opere multo magis & industria ad virtutes solidas consequendas; præcipuo verò studio ferebatur ad rerum diuinarum Contemplationem, & sui ipsius perfectissimam mortificationem & contemptum; quibus in duobus tantum profecisse visus est vt antiquis deserti incolis compararetur, præsertim postquam absoluto primo Tyrocini anno, à statione Omnium Sanctorum translatus ad Ciuitatem cui nomen à S. Spiritu *Iosephum Anchietam* sortitus est Magistrum, (illorum temporum nouum *Thaumaturgum*) in cuius mores nolter *Almeida* penitus transisse visus est: Omne tempus quod supererat Actioni impendebat Contemplationi, ieiuniorum, vigiliarum, flagellorum, ciliciorum, ceterarumque asperitatum nunquam satur, siue comitaretur ^{Vivendi} ^{modus au-} ^{sterus.} ^{L. 3. c. 7.} ^{n. 5.} ^{gum} ^{ff} tres in cicurandis Barbaris per solitudines & inaccessos recessus laborantes, siue confecto Tyrocini tempore studijs incumberet quibus ad sacros Ordines parabatur, siue cum Sacerdos anno sexcentesimo secundo & sequentibus per desertas regiones ipse discurreret ignotis populis ad humanitatem reuocandis & imbuendis. Itinera peragebat semper pedes, & per quantauis aspera non se committebat gestandum (pro more Gentis) in reti; acciditque cum ad pa-

gum (dictum à Conceptione Virginis) pergeret viâ petrosâ & inæquali, motus commiseratione Lusitanus quidam qui comitabatur dolebat boni senis vicem in tam aspera laborantis; Ille commiserationem ad tentationem ab occulto hoste pertinere interpretans, depositis confestim calceis vestigia figebat tanquam qui inimicum calcaret, & tanta celeritate præcurrebat socijs vt longo ante illos spatio ad pagum perueniret.

L. 5. c. 2.
n. 4.

Alias cum è pago Sancti Pauli ad honestæ familiæ villam audiendæ Confessionis gratia transisset, tam fuere piè importuni Domini Villæ vt vrbانيتatis fines transgressurus videretur si oblatum ad reditum rete recularret; Itaque sub hospitum oculis conscenso reti confedit, gestabaturque à duobus hinc inde succollantibus Indis. Vix ad iactum sclopeti processerant, cum baiuli sentientes se onere leuatos, neque vnde id esset perspicientes, inter se suo idiomate dicerent *Niposi*, hoc est, non grauat iste: Multo verò mirati sunt amplius quando ad pagum progressi viderunt ante se Patrem hunc *Almeidam* stantem ad ianuam Collegij subridentem & annuentem illis eo quod dolo sancto illos decepisset; adhæsitque deinde illi inter indigenas nomen *Patris magni qui non grauat*.

De Instrumentis verò quibus carnem affligebat paria narrantur nominatis Eremitarum habitatoribus; neque ieiuniorum ac vigiliarum minor erat asperitas, aut strati duritas, neque precationum dies noctelque

Lib. 3. c. 8.
Varia genera ciliciorum & flagellorum.

continuata duratio. A cingulo sursum armabat se cilicio ex setis equinis aspero quo domi utebatur & foris: Alterum, infertis septem crucibus ex ferro aculeatis, in honorem septem verborum Christi morientis, à cingulo deorsum induebat domi tantum nè iter agentem impediret; habebat & minora cilicia intertextis catenis ferreis; Catenas etiam integras quas totum circumuolebat corpori, & laminas æreas ad tegenda brachia, crura, tibias, non minus aduersus spirituales inimicos armatus, quam hostem aggressuri milites cataphracti. Simili varietate utebatur in flagellis: quædam habebat ex ferro, quædam ex fidibus confecta, alia ex funibus contortis, alia ex bouino corio, omnia imbuta copioso sanguine, quo etiam tinctum sæpius reperiebatur pavementum: Qua in re illud stuporem exaggerat, quod ad vltimam usque ætatem hac seueritate in se sæuierit, donec aliquot ante mortem annis iussus est instrumenta asperiora comburere, de quo in quibusdam suis scriptis sic ait.

” Etsi in pago Sancti *Francisci Xauerij* combussi omnem meam armaturam quæ me totum armabam, brachia etiam & crura, ita vt vix illa possem mouere, duo tamen cilicia retinui quibus adhuc vtor, sine crucibus & ferreis catenis, & gesto quotidie, & singulis diebus sæpius me flagello vsque ad sanguinem.) numerabat verò tempore quo hæc scripsit annos Societatis quinquaginta tres, ætatis septuaginta quatuor.

Alio vero loco de cilicio inferiore quod domi tantum gestabat, hæc addit, ” Quando eundem mihi erat foras anticipabam & induebam mea cilicia, præcipue in pago Sancti Michaelis & Conceptionis; Neque vnquam per ista impediabar in ijs quæ mihi ab obedientia demandabantur

dabantur; iuuabant me potius, & recreabant & addi mihi sentiebam robur animi, & alacritatem.

XXXXIV. Ieiuniorum deinde Catalogo hanc præfixit præfationem. " Per gratiam Dei & Domini nostri, & Beatæ Virginiæ dominæ meæ, Matris Dei, Patronæ, Migistræ, Ducis, lucis, & fortitudinis fragilium & spe destitutorum peccatorum, qualis ego sum, rogo omnes Sanctos vt velint mihi adesse, fauorem & auxilium præstare, & orare Deum pro me; quandoquidem non habeo in me aliud in quo possim spem ponere, habeo vero infinitos defectus, & peccata enormia, fæda, & horribilia propter quæ merito possum timere damnationem & æternam perditionem, quæ ego noui, agnosco & confiteor; & beneficio quod Deus Dominus noster illa nouit, & ego illa noui, & non nouit alius præter me: Illa hic non commemoro, quia multa charta optis esset: Nunquam enim Iciui aut potui facere aliquid boni; & si in isto quod hic memoriæ causa pono sit aliquid aut mereatur nomen boni, non est meum, sed Dei Domini mei. Ponit deinde Ieiuniorum ordinem quem tenere decreuerat. " Primo; Omnibus secundis ferijs totius anni, in honorem Sanctissimæ Trinitatis, & pro animabus in Purgatorio, nihil comedam; gestabo etiam vnum ex tribus cilicijs, iuxta dispositionem vel infirmam vel fortiozem pauperis iumenti; cum conuictis mulcarijs ex quatuor meis flagellis, in memoriã, amorem, & venerationem, in manium & crudelissimorum illorum quinque millium, septingentorum & septuaginta & amplius verberum, quæ meus bonus, verus, & amantissimus Dominus ac Redemptor *Iesus Christus* dignatus est pro meo amore pati.

Omnibus tertijs ferijs totius anni, in pane & aqua cum eo quod supra, in honorem Archangeli Michaelis, Angeli Custodis, & aliorum Angelorum, rogando vt mei misereantur, neque derelinquant in vita neque in morte, & orent Deum vt velit mihi parcere & me saluare. Amen.

Omnibus ferijs quintis, nihil; in honorem Spiritus Sancti, & Sanctissimi Sacramenti, Sancti Patriarchæ nostri *Ignatii*, Sanctorum Apostolorum, & omnium aliorum Sanctorum & Sanctarum qui sunt in Gloria, vt Spiritus Sanctus dignetur me illuminare, & inflat mare diuino suo amore, & docere, & dare dispositionem debitam ad celebrandum, & tractanda tam alta & sublimia Mysteria, quæ includuntur in Sanctissimo Sacrificio Missæ, cum debita humilitate, timore, & amore.

Omnibus sextis ferijs anni, meminero abstinentiæ toties nobis commendatæ in regulis initio cuiusque mensis, vt eam obseruem secundum consuetudinem Societatis, & sicut reliqui in Societate. Et quando potero, omnibus diebus vitæ meæ in pane & aqua, & aliquando nihil.

Meminero etiam quod proposuerim abstinere à vino totâ vitâ, & nunquam illud bibere nisi in aliqua necessitate. Omnibus Sabbathis anni nihil; in honorem Sanctissimæ Dominæ